

De bruiloft van vrouw vos

EERSTE SPROOKJE

Er was eens een oude vos, die negen staarten had. Hij dacht dat zijn vrouw hem bedroog en nu wilde hij haar eens op de proef stellen. Hij ging onder de bank liggen, hield zich doodstil, en deed of hij zo dood was als een pier. Mevrouw Vos ging naar haar kamer, sloot zich op, en haar meid, juffrouw Poes, zat bij de haard en kookte. Toen het bekend werd, dat de oude vos dood was, kwamen de vrijers eraan. De meid hoorde dat er iemand voor de deur stond en aanklopte, ze ging opendoen. Het was een jonge vos. Hij zei:

"Hoe zou juffrouw Poes het maken?

Zou ze slapen ofwel waken?"

Ze gaf ten antwoord:

"Ik slaap niet, ik moet waken,

Om 't eten klaar te maken,

Ik kook wat boter in 't hete bier:

Ben je mijn gast en blijf je hier?"

"Ik dank je wel, juffrouw Poes," zei de vos, "en hoe gaat 't met mevrouw Vos?"

"Mevrouw Vos zit boven te klagen over haar levensdagen.

Ze schreit haar ogen rozerood,

Want onze oude heer Vos is dood."

"Zeg haar dan toch, juffrouw Poes, dat er iemand voor haar is, en 't is een jonge vos en hij wilde graag om haar vrijen." - "Heel goed, heer Vos."

Toen ging de kat van tripperdetrap en sloeg de deur van klipperdeklap,

"Mevrouw Vos, bent u te spreken?"

"Ach, Poes! mijn tranen leken!"

"Maar buiten staat een schone knaap."

"Ach Poes! dat is een and're zaak,

Heeft hij zo'n fraaie staartenbos

Als onze zalige oude vos?"

"Nee," zei de Poes, "dat niet. Hij heeft maar één staart." - "Dan moet ik ook niets van hem hebben."

Juffrouw Poes ging weer naar beneden en stuurde de vrijer weg. Maar kort daarop werd er weer geklopt, en er was weer een vos aan de deur, en die wilde ook om mevrouw Vos vrijen; en hij had twee staarten. Maar 't ging niet beter dan de eerste keer. Daarna kwamen er nog meer vossen, allemaal met één staart er bij, en ze werden allemaal afgewezen. Maar eindelijk kwam er één en die had negen staarten net als de oude heer Vos.

En toen de weduwe dat hoorde, zei ze vol vreugde tegen juffrouw Poes:

"Gooi nu maar deur en poorten los

en smijt uit huis de oude vos!"

Maar toen de bruiloft zou worden gehouden, toen kroop de oude vos onder de bank uit, ranselde al het vossetuig af, en jaagde hen uit zijn huis en mevrouw Vos erbij!

TWEEDE SPROOKJE

Toen de oude Vos gestorven was, kwam de Wolf zich aanmelden als vrijer; hij klopte aan de deur, en de kat, die als meid bij mevrouw Vos diende, deed open. De Wolf groette haar en zei:

"Goedendag juffrouw Kat van Kortgene,

hoe zit je daar zo allene?

en maak je wat lekkers klaar?"

En de kat antwoordde:

"Ik maak een pap van melk en brood,

en u bent als mijn gast genood."

"Dank je wel, vrouw Kat," antwoordde de Wolf, "is mevrouw Vos niet thuis?" De kat zei:

"Die heeft haar kamer op slot,

beweent haar droevig lot,

beweent haar grote nood,

want de oude heer Vos is dood!"

De wolf antwoordde:

"En wil mevrouw Vos weer trouwen?

Dan kan ze van mij gaan houwen"

De kat liep daarna zoetjes

de trap op met fluwelen voetjes,

totdat ze kwam aan 't slaapvertrek.

Daar opende ze haar kleine bek

en klopte met haar vijf klauwen:

"Mevrouw Vos, wil je weer trouwen?

Dan moest je naar beneden gaan,

want daar zit weer een and're man."

Mevrouw Vos vroeg: "Heeft hij een rood rokje aan en heeft hij een spits snoetje?" - "Neen," zei de kat. "Dan moet ik hem niet hebben."

Toen de wolf afgewezen was, kwam er een hond, en een hert en een haas, en een beer, en een leeuw, en achter mekaar alle dieren van het bos. Maar altijd ontbrak er iets aan, en niemand had al de goede eigenschappen van de oude heer Vos, en de kat moest de nieuwe vrijer steeds weer wegsturen. Eindelijk

kwam er een jonge vos. Toen vroeg mevrouw Vos:
"Heeft hij een rood rokje aan en heeft hij een spits
snoetje?" - "Ja," zei de kat, "dat heeft hij." - "Dan moet
hij maar boven komen," zei mevrouw Vos en beval de
meid om 't bruiloftsmaal te bereiden.

"Kat, veeg de kamer en zeem de ruiten
en gooi de oude Vos naar buiten.

Wat kwam hij dikwijls thuis,
met 'n dikke vette muis,
maar eten deed hij alleen,
en mij gaf hij er nooit één!"

Toen werd de bruiloft gehouden met de jonge heer
Vos, en er werd gejuicht en gedanst, en als ze niet
opgehouden zijn, dansen ze nog!

* * *